

Samba Gueye, que als 26 anys va arribar a Espanya en pastera

VICTOR M. AMELA

IMA SANCHIS

LLUÍS AMIGUET

Tinc 34 anys i sóc senegalès. Vaig arribar a Barcelona fa vuit anys. Visc en parella i esperem un nadó. La meva nòvia és antropòloga. Vaig estudiar dos anys a la Universitat de Dakar i em continuo formant. No tinc feina. Al món, una majoria treballa per a una minoria. Sóc musulmà

“Vaig descobrir que al mar hi ha muntanyes i valls”

ANA JIMÉNEZ

Vaig néixer a Baïty, un poble de setze cases. Hi vivia amb els meus avis, el meu pare i molts cosins. Tot un arbre amb branques i fulles. Als cinc anys el meu pare em va enviar al poble del costat per aprendre l'Alcorà, i el mestre se'ns va endur a Gàmbia.

No era massa petit, vostè?

Al Senegal has d'aprendre aviat a buscar-te la vida. Cada matí el mestre ens enviava a pidolar, i després de la lliçó sortíem a buscar-nos el dinar: les restes que llençaven els restaurants.

Aquest home era un pocavergonya!

Jo també ho penso. Però ell deia que havíem de pagar el llit, un per a tres, i les classes. Al cap de tres anys, el germà d'un dels nens ens va veure pidolant descalços pel carrer i ens va tornar a casa.

I per fi va anar a l'escola?

El pare continuava entossudit que estudiés l'Alcorà, però el meu avi es va imposar: “Fins que jo em mori tota la canalla anirà a l'escola”. A Dakar em vaig matricular a Física i Química, però no ho podia pagar i ho vaig abandonar. Fins que vaig venir a Espanya, als 26 anys, vaig viure fent classes a nens.

Com és que va venir aquí?

Un amic em va dir que ell hi vindria en pastera i un parell d'endevins que vaig consultar em van dir que jo viuria a Europa, que faria un viatge per mar i que tot aniria molt bé.

Què sabia d'Espanya?

La gent deia que era el paradís. Europa representava un altre món en el qual tots tenien casa, cotxe, mòbils, aigua corrent, calefacció... Arribar i veure gent que dormia al carrer va ser un xoc per a mi.

Potser va pecar d'ingenu.

Els pocs que tornen es poden fer una casa, comprar-se un cotxe, un ordinador... No penses que el que han fet per aconseguir-ho és treballar en la droga. Els que treballen dignament no aconsegueixen tornar. Ara els senegalesos ja saben que allò del paradís és un engany. Però quan jo hi vaig venir, al 2006, aquest era el somni col·lectiu.

Expliqui'm el seu viatge.

Cent homes en una pastera deu dies sense moure'ns. Vaig descobrir que al mar hi ha muntanyes i valls. Se'ns va acabar la teca en una setmana i ens vam menjar una tortuga que vam pescar. I l'aigua, racionada.

Quants van haver de tornar?

Nen gran

Samba va arribar en pastera: “Per sort la barca estava reforçada amb bigues de ferro i durant les grans onades no es va partir com sol passar entre Mauritània i el Marroc. Cuiàvem en una llanta de camió que omplíem amb sorra de mar i hi abocàvem gasolina. Part del meu somni es va complir: una casa amb totes les comoditats, tot i que sol, trist i avorrit. Al Senegal aquesta solitud és impensable, però aquí puc estudiar: he acabat un grau superior de Telecomunicacions i en començo un altre d'Informàtica. El millor: la gent que he conegut i que m'ha ajudat. La meva profesora de català, Mariona Masferrer, va accedir a escriure la meva història, *Tambakunda*.”

Vuitanta-quatre. Jo vaig llençar els papers al mar i quan un policia senegalès em va interrogar en la meua llengua vaig fer veure que no l'entenia. Li vaig dir que era de la Costa d'Ivori perquè sabia que no hi havia conveni entre aquest país i Espanya. A la pastera vaig conèixer amb gent d'aquest país i en vaig aprendre moltes coses.

No el van descobrir?

Vaig saber respondre les preguntes, fins i tot el nom del president! I em van ficar en un avió: no tenia ni idea que es podien travessar els núvols, i vaig pensar que ser allà a dalt ja era haver fet alguna cosa a la vida.

Coneixia la seva destinació?

Vaig passar 40 dies en un recinte a Fuerteventura ple de negres, allò era l'Àfrica. Després em van dir: “Recull les teves coses”, és a dir res, i de nou a un avió. Si viatgem cap al sud, vaig pensar, significa que em repatrien; si és cap al nord, que em quedo.

Tornar era fracassar?

És més que això, és la ruïna de la família que ha invertit els diners en l'aventura del fill, del nebot o del germà.

Ho entenc.

Ens van portar a Miraflores de la Sierra, a una casa gran, sense filat, envoltada de prats verds, muntanyes i cavalls. Per fi el paradís!, però dos dies després em van ficar en un tren amb rumb a Barcelona.

L'experiència va ser bona?

Un home blanc que parlava francès, l'Andreu, em va ajudar. Va ser el meu primer amic. Em va proposar que l'ajudés a arreglar una casa que tenia al Raval i que mentre tant hi podia viure. Tenia el que havia somiat: casa, electricitat, aigua calenta, gas, calefactor..., i tot per a mi sol.

...

Massa sol. Amb el mòbil de l'Andreu passava la tarda parlant amb la meua àvia, seguint les seves instruccions per fer el menjar, perquè a l'Àfrica els homes no cuinem. El resultat van ser mil euros al final de mes.

Es va enfadar, l'Andreu?

Una mica: es va emportar el telèfon i va vendre el pis, així va començar la meua vida com a *top manta*; em van agafar i estic pendent de judici, per això no he pogut regularitzar la meua situació, però sí que continuo estudiant: vaig fer un curs de capacitació laboral i vaig treure un deu en la prova d'accés al grau superior.

Es penedeix d'haver vingut?

És difícil canviar de planeta. Aquí és possible viure al mateix replà i no coneixes, al meu país això és impossible. Ningú no menja sol i hi ha molta solidaritat entre la gent. Però aquí els estudis són de franc i això m'agrada, malgrat les prohibicions i el control sota el qual viuen els ciutadans.

Aquí va trobar l'amor.

L'amor no es troba, surt de dins. Saber relacionar-te amb la gent és la riquesa més gran.

IMA SANCHIS

ABORDAR & TWELVE OAKS PRESENTAN

Andy García Vera Farmiga

Una pel·lícula de Adam Rodgers

Enamorarse

UN DÍA PUEDE CAMBIARLO TODO

★★★★★

“La comedia sorpresa del año”

The Hollywood Reporter

★★★★★

“Por fin una comedia fresca y elegante”

Variety

¡¡YA EN CINES!!

Bosque Multicines

CINECASA METROPOL

Gran Sarrà Multicines

LA ALHAMBRA

Aribau Multicines

BAGES CENTRE

CINECASA

CINE BAIX

VERSION ORIGINAL SUBSTITULADA

LA VAILET

Balmes Multicines

OCINE LES GAVARRES

VERDI

PARC VALLS

MELIES

BOSC CINEMA